

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Galamaga Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 31 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Galamaga Ion** xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.05.2016 - 31.07.2018;

Instanța de apel: 20.08.2018 - 28.11.2018;

Instanța de recurs: 11.02.2019 - 02.04.2019;

Instanța de apel: 14.05.2019 - 30.10.2019;

Instanța de recurs: 31.01.2020 - 27.05.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 31 iulie 2018, Galamaga Ion a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 6 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Apostol Natalia și Apostol Timotei a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării din contul inculpaților în mod solidar a sumelor de 274 lei pentru examinarea medical-imagistică și de 57 lei pentru examinarea în cadrul

expertizei medico-legale nr.24D din 27.01.2016.

Totodată, s-a dispus încasarea de la inculpatul Galamaga Ion în beneficiul părții vătămate Apostol Natalia a sumelor de 130 lei pentru examinarea medical-imagistică și de 57 lei pentru examinarea în cadrul expertizei medico-legale nr.26D din 29.01.2016.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La fel, instanța a dispus încasarea din contul inculpatului Galamaga Ion a cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei suportate de stat pentru efectuarea expertizei judiciare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Galamaga Constantin, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut următoarea bază factologică: la 12.12.2015 în intervalul de timp cuprins între 21⁰⁰ - 22⁰⁰, I. Galamaga împreună și de comun acord cu C. Galamaga, aflându-se în stradă în s. xxxxx, în apropierea gospodăriei lui T. Apostol, în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certe generate de iluminarea din partea lui T. Apostol către ei pe timp de noapte cu o lanternă, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului lor de încălcare a ordinii publice, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, atentând la integritatea corporală și sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, după ce Galamaga C. a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german”, care-l însoțea, asupra lui T. Apostol și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa doborându-l la sol, împreună, i-au aplicat în continuare mai multe lovituri cu pumnii peste diferite zone ale corpului.

În încercarea lui T. Apostol de a se ridica de jos, I. Galamaga i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură apărută însă de către Apostol T. cu antebrațul stâng, ultimul suportând în rezultat leziuni corporale medii. La intervenția, întru apărarea lui Apostol T., a membrilor de familie - soția N. Apostol și fiica minoră A. Apostol care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe I. Galamaga împiedicându-l să-l agreneze pe T. Apostol, I. Galamaga i-a aplicat minorei A. Apostol o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare, iar lui N. Apostol i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma stângă, cauzându-i leziuni corporale medii.

Tot în același timp și în același loc, în cadrul aceluiși conflict, I. Galamaga, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale lui T. Apostol, N. Apostol și A. Apostol, după ce în prealabil T. Apostol a fost doborât la sol prin acțiunile huliganice ale lui C. Galamaga și I. Galamaga, în încercarea lui T. Apostol de a se ridica de jos, I. Galamaga i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură apărută însă de către T. Apostol cu antebrațul stâng, suportând în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură de os inelar stâng cu deplasare de fragmente, echimoză și edem a țesuturilor moi pe antebrațul stâng, excoriații pe față, cap și membrele superioare, care în comun, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.24D din 27.01.2016, determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

La intervenția, întru apărarea lui T. Apostol a membrilor de familie - soția N. Apostol

și a fiicei minore A. Apostol, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe Galamaga I. împiedicându-l să-l agrezeze pe T. Apostol, I. Galamaga i-a aplicat minorei A. Apostol o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de plagă contuză la cap, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.25D din 29.01.2016, determină o dereglare de scurtă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală ușoară, iar lui N. Apostol i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma mâinii stângi, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură marginală a bazei osului metacarpian II a mâinii stângi, plagă contuză și edem a țesuturilor moi pe mâna stângă, echimoză pe gamba dreaptă, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.26D din 29.01.2016 în comun determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

Pe baza stării de fapt expuse supra, prima instanță a reținut că acțiunile inculpatului I. Galamaga se încadrează juridic în baza art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și în baza art.287 alin.(3) Cod penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. Avocatul M. Mustea a declarat apel în numele inculpatului I. Galamaga, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe ambele capete de acuzare.

Apelantul a invocat că, sentința de condamnare este nejustificată, prin declarațiile martorilor V. Chiseliță și E. Saharnean nu este probată învinuirea înaintată inculpatului, din acțiunile acestuia nu rezultă careva intenții huliganice; nu este constatat faptul încălcării de către I. Galamaga a ordinii publice, prin acțiuni cinice și obraznice; reieșind din declarațiile inculpatului I. Galamaga, acesta nu a avut un obiect pregătit din timp pentru a ataca părțile vătămate, faptul dat fiind demonstrat și din declarațiile părții vătămate T. Apostol, care a menționat că a sărit gardul având el însuși lopata în mână; inculpatul a ridicat lopata și a vrut s-o arunce, când de celălalt capăt al lopeții țineau N. Apostol și A. Apostol, fapt dovedit și prin declarațiile martorilor V. Chiseliță, E. Saharnean și I. Gadiac; niciun martor nu a menționat că I. Galamaga le-ar fi aplicat părților vătămate lovituri cu lopata; I. Galamaga, potrivit caracteristicii eliberate de către primăria s. Horodiște, r-nul Rezina, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, este angajat în calitate de operator la SRL „Basa Petrol”.

3.1. Apel a declarat și avocatul Al. Chisnencu în numele inculpatului I. Galamaga, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi decizii în partea ce ține de încadrarea și aplicarea pedepsei conform art.287 alin.(3) Cod penal, în privința inculpatului.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că, urmărirea penală a fost efectuată unilateral și s-a bazat numai pe declarațiile unor martori ai acuzării, fapt ce nu a

servit la examinarea detaliată, multilaterală și obiectivă a cauzei, care s-ar fi soldat cu stabilirea transparenței și veridicității circumstanțelor ei; acțiunile inculpatului I. Galamaga au constituit un tot întreg, ce nu poate fi separat sau divizat distinct în huliganism și acțiuni de vătămare a integrității corporale, fiindcă acțiunile s-au produs simultan (concomitent), fără diferențierea lor în timp - zarva inițială creată de către partea vătămată prin orbirea cu lanterna, exprimarea prin cuvinte necenzurate în adresa inculpatului, îmbulzeala și bătaia urmată imediat de relații de ostilitate apărute anume în rezultatul acțiunilor menționate ale părții vătămate și care în cazul dat nu pot fi calificate și încadrate ca fiind infracțiunea prevăzută de art.287 Cod penal -huliganismul, deoarece conform teoriei dreptului penal, huliganismul este manifestarea spontan-intenționată a lipsei de respect și a obrăzniciei față de societate și ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

În opinia apelantului în cazul dat nu poate fi vorba de huliganism, ci de acțiuni soldate cu cauzarea leziunilor corporale părții vătămate, iar încadrarea corectă și legală a acțiunilor inculpatului I. Galamaga ar fi trebuit să fie anume conform art. 152 Cod penal și nicidecum altfel, urmată de pedeapsa respectivă conform sancțiunii articolului nominalizat, reieșind din gravitatea leziunilor corporale cauzate părții vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018 apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu, în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri în latura penală, potrivit căreia Galamaga I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, s-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui I. Galamaga în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu atragerea acestuia la răspundere contravențională în temeiul art.354 Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art.30 Cod contravențional.

La fel, instanța a dispus încetarea procesului penal și în privința lui C. Galamaga în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională în baza art.354 Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art.30 Cod contravențional.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept și a concluzionat just că, inculpatul I. Galamaga este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal, însă în ceea ce privește încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților I. Galamaga și C. Galamaga în temeiul art.287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a considerat că învinuirea în această parte nu s-a confirmat, iar concluziile primei instanțe în această parte sunt pripite.

În acest context, instanța a relevat că prima instanță a conchis eronat că, în acțiunile inculpaților I. Galamaga și C. Galamaga se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, Colegiul fiind de părere că acțiunile acestora

întrunesc semnele contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional, huliganismul nu prea grav, după indicii calificativi: „*acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*”.

În acest sens, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt: „*la 12.12.2015, în intervalul de timp cuprins între orele 21⁰⁰ - 22⁰⁰, I. Galamaga împreună și de comun acord cu C. Galamaga, aflându-se în stradă în xxxxx în apropierea gospodăriei localnicului T. Apostol, în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certe generate de iluminarea din partea lui T. Apostol către ei pe timp de noapte cu o lanternă, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului lor de încălcare a ordinii publice, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, atentând la integritatea corporală și sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, după ce C. Galamaga a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german”, care-l însoțea, asupra lui T. Apostol și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și doborându-l la sol, împreună, i-au aplicat în continuare mai multe lovituri cu pumnii peste diferite zone ale corpului. În încercarea lui T. Apostol de a se ridica de jos, I. Galamaga i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură parată însă de către T. Apostol cu antebrațul stâng, ultimul suportând în rezultat leziuni corporale medii.*

La intervenția, întru apărarea lui T. Apostol a membrilor de familie - soția N. Apostol și fiica minoră A. Apostol, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe I. Galamaga împiedicându-l să-l agreseze pe T. Apostol, I. Galamaga i-a aplicat minorei A. Apostol o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale ușoare, iar lui N. Apostol i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma stângă, cauzându-i leziuni corporale medii.”

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond pripit a conchis că, acțiunile inculpaților I. Galamaga și C. Galamaga, constituie infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, în situația în care s-a adeverit cu certitudine că acțiunile acestora nu au depășit gradul de gravitate a unei fapte contravenționale, pentru care dâșii urmează a fi sancționați.

Cu referire la componenta de contravenție prevăzută de art.354 Cod contravențional, „*acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*”, Colegiul a constatat următoarea situație de fapt: la 12 decembrie 2015 în intervalul de timp cuprins între ora 21⁰⁰ - 22⁰⁰, I. Galamaga, împreună și de comun acord cu C. Galamaga, aflându-se în stradă în s. Slobozia Horodiște din r-nul Rezina în apropierea gospodăriei localnicului T. Apostol, în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei cerți generată de iluminarea inculpaților de către T. Apostol cu o lanternă pe timp de noapte, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, C. Galamaga a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german” asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și ultimul a căzut

jos.

Reieșind din probele verificate, instanța de apel a ajuns la conchiderea că, instanța de fond a stabilit corect că fapta inculpatului I. Galamaga se încadrează în baza art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiuni săvârșite asupra a două persoane*, în circumstanțele în care, la 12 decembrie 2015, în intervalul de timp cuprins între ora 21⁰⁰ - 22⁰⁰, I. Galamaga împreună și de comun acord cu C. Galamaga, aflându-se în stradă în s. Slobozia Horodiște din r-nul Rezina în apropierea gospodăriei localnicului T. Apostol, în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certe generate de iluminarea lor cu o lanternă de către T. Apostol pe timp de noapte, I. Galamaga, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale lui T. Apostol și A. Apostol, după ce în prealabil T. Apostol a fost doborât la sol prin acțiunile lui C. Galamaga și I. Galamaga, în încercarea lui T. Apostol de a se ridica de jos, I. Galamaga i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură apărută însă de către T. Apostol cu antebrațul stâng, suportând în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură de os ulnar stâng cu deplasare de fragmente, echimoză și edem a țesuturilor moi pe antebrațul stâng, excoriații pe față, cap și membrele superioare, care în comun, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 24D din 27.01.2016, determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

La intervenția, întru apărarea lui T. Apostol, a membrilor de familie - soția N. Apostol și fiica minoră A. Apostol, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe I. Galamaga împiedicându-l să-l agrezeze pe T. Apostol, I. Galamaga i-a aplicat minorei A. Apostol o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.25D din 29.01.2019, determină o dereglare de scurtă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală ușoară, iar lui Apostol N. i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma mâinii stângi, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură marginală a bazei osului metacarpian II a mâinii stângi, plagă contuză și edem a țesuturilor moi pe mâna stângă, echimoză pe gamba dreaptă, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 26D din 29.01.2016, în comun, determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

Declarațiile inculpatului I. Galamaga despre nevinovăția sa, instanța le-a apreciat critic și le-a considerat ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și se confirmă prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

Astfel, au fost considerate neîntemeiate argumentele invocate în cererile de apel înaintate în interesele inculpatului I. Galamaga, precum că, învinuirea adusă acestuia cu privire la comiterea vătămării intenționate medii a integrității corporale ar avea un caracter abstract or, din materialele cauzei cercetate și din declarațiile părților vătămăte, rezultă cert că I. Galamaga i-a aplicat lui T. Apostol, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură

parată de către T. Apostol cu antebrațul stâng, suportând în rezultat vătămare corporală medie. La intervenția, întru apărarea lui T. Apostol, a soției acestuia N. Apostol și a fiicei minore A. Apostol, care, încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe I. Galamaga, împiedicându-l să-l agrezeze pe T. Apostol. După care, I. Galamaga i-a aplicat minorei A. Apostol o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale ce se califică drept vătămare corporală ușoară, iar lui N. Apostol i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma mâinii stângi, cauzându-i în rezultat leziuni corporale ce se califică drept vătămare corporală medie.

Astfel, s-a constatat că, materialul probator determină incontestabil că, inculpatul I. Galamaga a avut intenția de a le provoca vătămări corporale lui T. Apostol, N. Apostol și A. Apostol, în urma unui conflict apărut cu ultimii. Prin acesta, s-a stabilit indubitabil că, în acțiunile I. Galamaga se întrunesc elementele laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Cu referire la comiterea de către I. Galamaga și C. Galamaga a contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că, în acțiunile lor nu s-a constatat existența faptei infracționale de huliganism agravat, întrucât acțiunile acestora nu au depășit gradul maxim de gravitate corespunzător unei contravenții.

În justificarea acestei concluzii, instanța a reiterat că, în speță, prin prisma principiului prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpaților, instanța de apel a concluzionat că nu s-a demonstrat vinovăția lui I. Galamaga și a lui C. Galamaga în privința comiterii infracțiunii de huliganism, contrar concluziei procurorului și a instanței de fond, care au conchis că prin acțiunile lor intenționate, inculpații ar fi comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, individualizată prin semnele calificative: *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Instanța de apel a menționat că, din fapta constatată de către instanța de fond, rezultă aparent că, violența aplicată de către I. Galamaga s-a concretizat prin aceea că, el a lovit cu lopata în părțile vătamate T. Apostol, N. Apostol și A. Apostol, dar această impresie înșelătoare este înlăturată, din considerentul că, prin calificarea acțiunilor inculpatului I. Galamaga după indicii calificativi „acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor”, instanța de fond a încălcat principiul neadmiterii atragerii la răspundere penală de două ori pentru aceeași faptă, de vreme ce fapta de aplicare a violenței este pasibilă tragerii la răspundere penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, incriminată lui I. Galamaga prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu.

Conform pct.10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 19.06.2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată

tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută în temeiul art.152 Cod penal și art.354 Cod contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii în baza art.152 și art.287 Cod penal, or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea pe care o desemnăm prin sintagma „ *aceeași faptă* ”.

Fapta prejudiciabilă a infracțiunii specificate la art.287 Cod penal constă în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, iar amenințarea cu aplicarea violenței presupune că victimei i se provoacă, în mod verosimil, sentimentul de teamă de a fi supusă violenței, cauzându-se astfel o suferință psihică, astfel că în cazul dat, nemijlocit aceste acțiuni și-au găsit realizare datorită incriminării la norma art.152 Cod penal, fiind înglobate de această infracțiune care conține elementele constitutive vizate.

Linia de demarcare dintre infracțiunea prevăzută de art.287 Cod penal și contravenția prevăzută de art.354 Cod Contravențional este sensibilă, iar atunci când există îndoieli cu privire la calificarea corectă a acțiunilor făptuitorului, instanța urmează să se ghideze de principiul „ *in dubio pro reo* ”, adică, în alți termeni, se sugerează de tratat îndoielile în favoarea făptuitorului, aplicându-i făptuitorului răspunderea conform normelor contravenționale.

Ținând cont de cele expuse mai sus, instanța de apel a conchis că, răspunderea în privința lui I. Galamaga și a lui C. Galamaga nu urmează a fi aplicată în baza art.287 alin.(3) Cod penal, dar în baza art.354 Cod contravențional, și nicidecum conform rigorilor art.287 Cod penal, așa cum a conchis instanța de fond, or, aplicarea violenței de fapt s-a realizat ca modalitate de comitere a infracțiunii prevăzute de art.152 Cod penal, pentru care I. Galamaga este atras la răspundere penală.

Din considerentele arătate, s-a ajuns la ferma convingere de a înceta procesul penal pornit în baza art.287 alin (3) Cod penal în privința lui I. Galamaga și a lui C. Galamaga, din motiv că, fapta acestora constituie contravenția prevăzută de art.354 Cod Contravențional.

Totodată, sub egida acestor împrejurări de fapt, instanța de apel, rejudecând cauza a dispus încetarea procesului penal în privința lui I. Galamaga și a lui C. Galamaga, dat fiind faptul că acțiunile acestora constituie contravenția prevăzută de art.354 Cod contravențional, individualizată după cum urmează „acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, care conform art.30 alin (2) Cod contravențional (în redacția legii în vigoare la data comiterii contravenției), prevede că termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de trei luni.

În ceea ce privește pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului I. Galamaga pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a consemnat că la data comiterii acesteia, norma de incriminare prevedea pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani. În privința inculpatului I. Galamaga nu au fost reținute circumstanțe atenuante, însă a fost reținută ca circumstanță agravantă prevăzută de art.77

lit. e) Cod penal - săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor.

Inculpatul I. Galamaga nu a fost anterior judecat, nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal este una gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în privința infracțiunii imputate, instanța a considerat că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani - este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lui față de membrii societății.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulietta a declarat recurs ordinar, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a sentinței în privința ambilor inculpați.

Recurenta a invocat că, la caz se constată că, acțiunile inculpaților I. Galamaga și C. Galamaga au avut loc într-un loc public, în prezența unui minor care la rândul său a fost victima infracțiunii de huliganism, fiind tulburată ambianța liniștită de conviețuire în societate, acțiuni care ulterior au fost însoțite și de aplicarea violenței în privința persoanelor pătimate, prin imobilizare, prin aplicarea de lovituri cu folosirea obiectelor special adaptate - lopată față de toate părțile vătămate, inclusiv și față de minor, care a intervenit în conflict văzând părinții neajutorați.

Instanța de apel a omis faptul că, prin aplicarea unui obiect special adaptat-lopata, inculpații au creat un pericol real pentru viața și sănătatea părților vătămate, or din concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală se constată cu certitudine că, la toate părțile vătămate au fost constatate leziuni corporale, astfel încât la T. Apostol au fost stabilite potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.24 D din 27.01.2016 leziuni corporale medii, la N. Apostol, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.26 D din 29.01.2016 - leziuni corporale medii, iar fiicei acestora, Apostol A. potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.25 D din 29.01.2016, leziuni corporale ușoare.

Faptele descrise în actul de învinuire, intră în conceptul de huliganism agravat folosit de legiuitor în art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece inculpații au încălcat grosolan ordinea publică, acțiuni care au fost însoțite de violența asupra persoanelor, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, ce constituie latura obiectivă a componenței de infracțiune enunțate supra.

Astfel, recurenta a consemnat că există deosebire între contravenții și infracțiunea de huliganism, devreme ce contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate prin aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea, cu aplicarea violenței, asupra persoanelor.

Partea acuzării a consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei de reîncadrare a acțiunilor inculpaților de la art.287 alin.(3) Cod penal, la art.354 Cod contravențional, nu

a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanței de apel îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

5.1. Recurs ordinar a declarat și avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Galamaga Ion, care invocând temei de drept prevederile art.427 pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și integrală a sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în procedura specială simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Recurentul a invocat că, decizia instanței de apel, cât și sentința primei instanțe sunt neîntemeiate, inclusiv ilegale, și necesită a fi casate din considerentele că sunt bazate pe concluzii ce decurg din calificarea și încadrarea incorectă a acțiunilor inculpatului conform normelor de drept penal, și, respectiv, aplicarea eronată (neaplicarea) a normelor de drept material și procedural, cauzei fiindu-i incidente

Conform art. 66 Cod de procedură penală învinuitul sau, după caz, inculpatul are dreptul la apărare. Organul de urmărire penală sau, după caz, instanța de judecată îi asigură învinuitului, inculpatului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege, să dea explicații cu privire la învinuirea ce i se aduce sau să refuze de a le da; să recunoască învinuirea ce i se aduce și să încheie acordul de recunoaștere a vinovăției; să accepte o procedură specială de urmărire penală și de judecare a cauzei, în condițiile prevăzute de prezentul cod, în cazul recunoașterii vinovăției.

Inculpatul în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, până la începerea cercetării judecătorești, întemeiat și judicios nu a recunoscut, ca incriminată ilegal, comiterea de către el a componentei de infracțiune imputată - huliganismul, conform celor relatate supra, dar a recunoscut comiterea componentei de infracțiune - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății conform art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal și, împreună cu apărătorul lui, verbal, a solicitat examinarea cauzei cu judecarea ei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin prisma acestei componente de infracțiune, într-o procedură specială simplificată, în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecarea în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiind în cazul dat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, or prevederile legale - Capitolul III „judecata în primă instanță”, secțiunea I „Partea pregătitoare a ședinței de judecată” din Codul de procedură penală stipulează și permite cele indicate, ca rezultat fiind judicioasă, oportună, valabilă, legală și întemeiată aplicarea unei pedepse penale non-privative de libertate în baza art.90 Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, chestiuni care sunt absolut legale și întemeiate.

Instanța de apel, în acest caz, examinând cauza potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, conform art.364¹ alin (3) - (6) Cod de procedură penală trebuia să întrebe inculpatul dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, să-i comunice că poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Chestiunea respectivă a fost ignorată de către instanță, prin aceasta inculpatului i-a fost îngrădit dreptul la procedura simplificată fiindu-i lezată posibilitatea de a se bucura de prevederile legislației în vigoare, inclusiv încălcându-i-se accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, în conformitate cu art.art.17, 19 Cod de procedură penală și art.6 CEDO.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2019, recursurile declarate au fost admise, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a statuat că, decizia instanței de apel prezintă deficiențe din punct de vedere al insuficienței argumentelor vizavi de concluzia recalificării acțiunilor ambilor inculpați din art.287 alin.(3) Cod penal în art. 354 Cod contravențional, în al doilea rând, instanța de apel reiterând aceleași circumstanțe de fapt a încadrat juridic acțiunile inculpaților în două norme juridice diferite, nefăcând delimitarea între ele și în cel de al treilea rând Curtea a reținut o circumstanță agravantă neimputabilă inculpatului I. Galamaga prin rechizitoriu. Erorile de drept semnalate au condiționat casarea integrală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei, de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Prin urmare, din actele dosarului s-a adevărit că instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale și de orientările jurisprudențiale pertinente trasând mai multe concluzii ce nu se conciliază cu soluția adoptată în dispozitiv, totodată distorsionând înțelesul unor prevederi expuse de Curtea Supremă de Justiție în Hotărârea Plenului nr.4 din 19 iunie 2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, după cum corect a menționat procurorul în cererea de recurs.

La fel, instanțele de fond, la individualizarea judiciară a pedepsei în privința inculpatului I. Galamaga, au reținut în sarcina acestuia, ca circumstanță agravantă, prevederile art.77 alin.(1) lit. e) Cod penal, *adică săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor*. Însă, urmează de notat că, la stabilirea pedepsei instanța poate recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe, care au fost stabilite de organul de urmărire penală și au fost indicate expres în rechizitoriu. Potrivit actului de sesizare a instanței, anexat la fila dosarului 175, vol. I, este indicat expres că, în speța dată nu persistă careva circumstanțe de agravare a răspunderii penale inserate în art. 77 din Codul penal în privința inculpaților, de altfel nici careva circumstanțe atenuante nu au fost evidențiate.

Reținerea în sarcina inculpatului I. Galamaga a circumstanței agravante prevăzute de art.77 alin.(1) lit. e) Cod penal, *adică săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor*, este o depășire vădită a limitelor judecării acestui dosar de către instanțe, care urmând a se ghida de art.325 Cod de procedură penală, sunt în drept să judece cauza numai

în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Totodată, după cum se învederează din conținutul sentinței, prima instanță nedelimitând acțiunile inculpaților, ci redându-le în același context, a stabilit că, I. Galamaga urmează a fi condamnat pe ambele capete de acuzare, iar C. Galamaga doar pe unul. Având în vedere că, acțiunile inculpaților au fost redată în aceeași manieră și în rechizitoriu, prima instanță, reieșind din probatoriu administrat, urma să delimiteze faptele imputabile inculpatului I. Galamaga descriind concret acțiunile întreprinse de acesta, și fapta comisă de C. Galamaga, urmată de aceeași descriere.

Instanța de recurs a constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui I. Galamaga, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele forte care au stat la baza răsturnării soluției de condamnare în baza art.287 alin.(3) Cod penal adoptate de prima instanță.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urma să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

6. Potrivit decizie Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei pentru Galamaga Ion urmând a fi calculat din data reținerii inculpatului de către organele competente.

6.1. Instanța de apel a statuat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului I. Galamaga încadrarea juridică corespunzătoare și anume art.152 alin.(2). lit. b) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiuni săvârșite asupra a două persoane* și art.287 alin.(3) Cod penal - *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpatului I. Galamaga în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin.(2) lit. b), 287 alin.(3) Cod penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate conform actului de învinuire.

Potrivit textelor de apel formulate de către avocați rezultă că, partea apărării contestă sentința sub aspectul stabilirii vinovăției inculpatului I. Galamaga în comiterea infracțiunilor incriminate, precum și sub aspectul calificării juridice a acțiunilor acestuia. În acest sens, solicitându-se pronunțarea unei sentințe de achitare, iar din textul apelului formulat de avocatul A. Chisnencu rezultă că partea apărării susține că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate doar în baza art.152 alin.(2) Cod penal.

Raportând motivele invocate în cererile de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelanți nu și-au găsit confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru a respins ca fiind nefondate apelurile declarate.

Instanța de apel a reținut că, din probele administrate la materialele cauzei, s-a constatat că infracțiunea de huliganism a avut loc în stradă în s. xxxxx, inculpații I. Galamaga și C. Galamaga, având în compania lor un câine de rasă și încalcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, i-au aplicat multiple lovituri cu pumni pe diferite părți ale corpului lui T. Apostol, provocându-i acestuia dureri fizice și leziuni corporale.

Săvârșirea unei infracțiuni de huliganism prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, se consideră dacă aceasta este însoțită de aplicarea violenței, atât psihică, cât și cea fizică în procesul cărora se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin.(1) art.287 Cod penal: *aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.*

Instanța de apel a respins argumentele avocatului M. Mustea potrivit căreia inculpatul I. Galamaga nu ar fi aplicat părților vătămate careva lovituri cu lopata, or, faptul agresării fizice a părții vătămate T. Apostol de către inculpați. a fost confirmat prin declarațiile părților vătămate T. Apostol, N. Apostol și minora A. Apostol, care coroborează cu declarațiile martorilor V. Chiselița, E. Saharneau, și I. Gadiac, precum și cu concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală.

În acest sens, instanța de apel nu a dispus de temeieri pentru a pune la îndoială depozițiile părților vătămate făcute în fata instanței de judecată, precum și ale martorilor acuzării audiați în ședința de judecată, deoarece declarațiile acestora sunt succesive și nu

se contrazic, coroborând între ele.

Mai mult, ele coroborează și cu concluziile rapoartelor de expertiză medico-legale expuse supra, din care rezultă mecanismul de formare a leziunilor corporale și anume - prin acțiunea lopeții forțate de inculpatul I. Galamaga față de T. Apostol, care în încercarea de a-și apăra capul de lovitura lopeții, a interpus mâna și prin urmare a suportat fractura la acest membru, față de N. Apostol care în încercarea de a-și salva soțul și fiica minoră de la acțiunile violente ale inculpaților, a fost lovită și ea peste mâna stângă de către I. Galamaga.

Faptul că din partea inculpatului I. Galamaga s-a acționat cu lopata, se confirmă și prin declarațiile martorilor E. Saharnean și V. Chiselița.

La fel, instanța de apel a respins argumentele părții apărării, precum că inculpatul I. Galamaga nu a avut intenția să agreseze sau să bată partea vătămată, or, în rezultatul cercetării judecătorești reiese contrariul și anume că inițiatori ai conflictului au fost inculpații care l-au înjurat pe Apostol T., totodată, inculpații au asmuțit câinele asupra acestuia, reacționând disproporționat la faptul că partea vătămată le-ar fi iluminat cu lanterna.

instanța de apel a respins argumentele de apel invocate de către partea apărării potrivit cărora din acțiunile inculpatului I. Galamaga nu rezultă careva intenții huliganice, nefiind constatat faptul încălcării de către I. Galamaga a ordinii publice, prin acțiuni cinice și obraznice, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că inculpații I. Galamaga și C. Galamaga au comis infracțiunea de huliganism agravat, fiind demonstrat că ei, fără careva motive întemeiate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate au aplicat violență față de partea vătămată T. Apostol.

Latura subiectivă sub formă de intenție directă a fost pe deplin stabilită în rezultatul cercetării judecătorești, iar acțiunile de lovire, inclusiv de asmuțire a câinelui de rasă asupra victimelor, precum și cele de opunere de rezistență față de persoanele care curmă actele huliganice constituie indubitabil element al laturii subiective al infracțiunii de huliganism.

Mai mult, acțiunile au avut drept urmare imediată - un alt element al laturii obiective cauzarea de vătămări corporale ușoare și medii părților vătămate.

instanța de apel a reținut că faptul încălcării ordinii publice, obiect al huliganismului, se deduce indubitabil și din declarațiile martorilor care au declarat că din casă au auzit gălăgie în stradă și au intervenit, iar drept obiecte materiale ale infracțiunii de huliganism pot fi reținute la caz corpurile părților vătămate, afectate de vătămări corporale.

Cu referire la argumentele avocatului A. Chisnencu precum că, acțiunile inculpatului I. Galamaga urmează a fi calificate doar în baza unei singure norme penale, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, or, prin acțiunile infracționale comise, inculpatul I. Galamaga a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, precum și infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Rezumând totalitatea probatoriului administrat la caz, instanța de apel a constatat că inculpatul I. Galamaga a comis vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, asupra a două persoane.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, părțile vătămate au declarat că anume I.

Galamaga a fost persoana care a aplicat lovituri cu lopata peste mâinile și capurile lor, în conflictul din 12.12.2015.

instanța de apel a apreciat că declarațiile părților vătămate coroborează cu declarațiile martorilor oculari, care au confirmat că inculpatul I. Galamaga s-a aflat în posesia lopeții și acesta trăgea de ea.

Cu referire la calificarea acțiunilor infracționale ale inculpatului I. Galamaga în baza art.152 alin.(2), lit. b), 287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a notat că, infracțiunea de huliganism însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor poate fi exteriorizată prin aplicarea atât a violenței psihice, cât și fizice, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale.

Va fi considerată infracțiune de huliganism prevăzută la art.287 Cod penal și nu contravenție reglementată la art.354 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare, dar va mai recurge și la aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă altor persoane, care curmă actele huliganice. În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Din probele administrate la materialele cauzei penale, instanța de apel a stabilit că inculpatul I. Galamaga nu s-a limitat doar la acostarea jignitoare în loc public a părții vătămate T. Apostol și la tulburarea liniștii în timpul nopții, dar a mai recurs și la aplicarea violenței asupra părții vătămate, folosind în acest sens alte obiecte pentru cauzarea vătămării integrității corporale, și anume fiind constatat că a asmuțit câinele de rasă „ciobănesc german”, care îl însoțea asupra lui T. Apostol și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care îl avea asupra sa.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a constatat că fapta comisă de inculpatul I. Galamaga a atins gradul de pericol social al unei infracțiuni, și anume infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

Așadar, cu referire la calificarea acțiunilor infracționale ale inculpatului, în situația unui concurs de infracțiuni - art.152 și art.287 Cod penal, instanța de apel a reținut că, în jurisprudența națională s-a statuat că „în cazul când omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, calificarea trebuie făcută, în temeiul art.art.145, 151 sau 152 Cod penal și art.354 „Huliganismul nu prea grav” din Codul Contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art.art.145, 151 sau 152 și art.287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte ,interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceiași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, care este desemnată prin sintagma „aceiași faptă”.

Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de omor intenționat ori de vătămarea intenționată gravă sau medie a integrității corporale sau a

sănătăți, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se va face conform art.287 și art.art.145, 151 sau 152 Cod penal”.

În baza probelor administrate la materialele cauzei și care au fost apreciate supra, Colegiul Penal a constatat că fapta săvârșită de inculpatul I. Galamaga a atentat asupra obiectului infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, care are un caracter complex, și anume relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărută împotriva infracțiunii de huliganism, acțiuni care au fost însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor - care constituie obiectul juridic principal și relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și sănătatea persoanei, care constituie obiectul juridic secundar.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpatului I. Galamaga, care au fost manifestate într-un loc public, au tulburat ordinea publică.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art.287 alin.(3) Cod penal, îl reprezintă corpul părții vătămate T. Apostol asupra căruia au fost îndreptate acțiunile comise de inculpatul I. Galamaga.

Totodată, din probele cercetate și examinate nemijlocit de instanța de judecată, atât în instanța de fond, cât și în apel, se constată și întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Cod penal, exprimată și exteriorizată prin una din cele patru modalități normative cu caracter alternativ prevăzute de articolul în cauză și anume, acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în aplicarea violenței asupra acestora și în orice fel de acțiuni similare care încalcă normele etice, care tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

instanța de apel a constatat că, fapta infracțională a fost săvârșită de inculpatul I. Galamaga într-un loc public, în stradă în s. Slobozia Horodiște, r-nul Rezina, fiind accesibil în mod direct publicului, iar potrivit declarațiilor martorilor V. Chiselita și E. Saharnean, aceștia au auzit din casă conflictul creat.

Totodată, instanța de apel a constatat că acțiunea principală - încălcarea grosolană a ordinii publice, a fost însoțită de aplicarea violenței asupra părții vătămate T. Apostol, fapt constatat din declarațiile acestuia, care coroborează cu declarațiile celorlalte părți vătămate, precum și cu declarațiile martorilor V. Chiselita și E. Saharnean, iar din aprecierea acestor declarații s-a stabilit că inculpatul I. Galamaga, după ce C. Galamaga a asmuțit câinele său care-l însoțea de rasă „ciobănesc german” asupra lui T. Apostol, i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și doborându-l la sol, i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste diferite zone ale corpului.

Tot în acest sens, instanța de apel a notat că în sensul faptei infracționale prevăzute la art. 287 Cod penal, prin „violență” se are în vedere violența soldată inclusiv cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fapt determinat și în speță, întrucât, inculpatul I. Galamaga a aplicat părții vătămate T. Apostol, cu o lopată o lovitură în regiunea capului, fiindu-i cauzate leziuni corporale medii, totodată, ultimul a aplicat părții vătămate minore A. Apostol o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i vătămări corporale ușoare,

iar părții vătămate N. Apostol i-a fost aplicată o lovitură cu aceeași lopată peste palma mâinii stângi, cauzându-i în rezultat vătămări corporale medii.

La comiterea infracțiunii de huliganism, I. Galamaga a folosit alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale și anume, acesta a aplicat părților vătămate lovituri cu lopata.

Sub aspectul laturii subiective, s-a determinat că fapta săvârșită de inculpatul I. Galamaga se caracterizează prin intenție directă, întrucât inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient să survenirea acestor urmări.

Stabilirea motivului infracțiunii se impune în fiecare caz concret, ca un element necesar pentru încadrarea juridică a faptei, or, cunoașterea motivului infracțiunii servește întotdeauna la determinarea pericolozității faptei și la stabilirea măsurii de apărare socială adecvată acestei pericolozități.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit că motivele acestei infracțiuni sunt motivele huliganice întrucât în ședința de judecată nu au fost stabilite alte motive, motivele huliganice fiind constatate reieșind din ușurința cu care a fost săvârșită infracțiunea, prezenta unui pretext nesemnificativ pentru a săvârși infracțiunea și anume că, partea vătămată T. Apostol a iluminat în partea inculpaților cu o lanternă.

Astfel, instanța de apel a stabilit că acuzatorul de stat a administrat la dosar probe pertinente, concludente și veridice, care apreciate prin coroborare dovedesc incontestabil că inculpatul I. Galamaga a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, individualizată prin, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

În ceea ce privește agravanta prevăzută de lit. b) alin.(2) art.152 Cod penal, „asupra a două persoane”, instanța de apel a stabilit că aceasta și-a găsit confirmare ca urmare a aprecierii probelor administrate, și anume că inculpatul I. Galamaga a aplicat violența fizică soldată cu vătămarea medie a integrității corporale asupra părților vătămate T. Apostol și N. Apostol.

În contextul analizei efectuate supra cu referire la componentele de infracțiune care au fost incriminate inculpatului I. Galamaga prevăzute de art.art.152 afin.(2), lit. b), 287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a respins ca nefondată poziția părții apărării precum că, în speță, prin calificarea acțiunilor inculpatului se încalcă principiul neadmiterii sancționării duble a aceleiași fapte. S-a stabilit că, infracțiunea de huliganism prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal a fost urmată de infracțiunea de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, respectiv, cele săvârșite de I. Galamaga se încadrează în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se face conform art.art.287 alin.(3) și 152 alin.(2), lit. b) Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că inculpatul I. Galamaga a comis infracțiunile prevăzute de art.art.152 alin.(2) lit. b), 287 alin (3) Cod penal.

7. Avocatul Alexandru Chisnencu invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar în numele inculpatului Galamaga Ion, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea a unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 Cod penal, cu condamnarea la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat autorul acestui a invocat că, în cadrul urmăririi penale, cât și a anchetei de judecată, s-a stabilit cu certitudine, că acțiunile infracționale ale inculpatului au constituit un tot întreg, ce nu poate fi separat sau divizat distinct în huliganism și acțiuni de vătămare a integrității corporale, fiindcă acțiunile s-au produs simultan (concomitent), fără diferențierea lor în timp - zarva inițială creată de către partea vătămată prin orbirea cu lanterna, exprimarea prin cuvinte necenzurate în adresa condamnatului, îmbulzeala și bătaia urmată imediat din relații de ostilitate deja, apărute anume în rezultatul acțiunilor menționate ale părții vătămate, și care, în cazul dat nu pot fi calificate și încadrate în noțiunea componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 Cod penal - huliganismul, fiindcă conform teoriei dreptului penal huliganismul este manifestarea spontan-intenționată a lipsei de respect și obrăzniciei față de societate și ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe... în cazul nostru - nu poate fi vorba de huliganism, ci anume de acțiuni soldate cu cauzarea leziunilor corporale părții vătămate, iar încadrarea corectă și legală ar fi trebuit să fie anume conform art.152 Cod penal și nicidecum altfel, urmată de pedeapsa respectivă conform sancțiunii articolului, reieșind din gravitatea leziunilor corporale cauzate părții vătămate.

În cadrul rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, inculpatul I. Galamaga a respins acuzațiile, ce țin de comiterea de către el a infracțiunii de ține de huliganism (chestiune susținută și argumentată anterior) și a recunoscut comiterea infracțiunii ce ține de cauzarea leziunilor corporale conform art.152 Cod penal, solicitând aplicarea unei pedepse de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal, cu toate urmările, ce derivă din asta, chestiune absolut raportabilă și aplicabilă la speță.

7.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și care prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei

La caz, Colegiul penal examinând recursul reține că avocatul pretinde că, în speță ”...nu poate fi vorba de huliganism, ci anume de acțiuni soldate cu cauzarea leziunilor corporale părții vătămate, iar încadrarea corectă și legală ar fi trebuit să fie anume conform art. 152 CP RM și nicidecum altfel, urmată de pedeapsa respectivă conform sancțiunii articolului, reieșind din gravitatea leziunilor corporale cauzate părții vătămate”, pledând în continuare pentru recunoașterea inculpatului culpabil doar de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, cu condamnarea acestuia la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, indicând temei de drept prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal menționează că, conform art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă avocatul A. Chisnencu, indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanță de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

La acest capitol, Colegiul penal, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către avocat în numele inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 7. din decizie*), în raport cu apelul declarat și textul deciziei, constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel și în cadrul ședințelor de judecată, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea faptelor imputate, concluzii descrise detaliat la f.d.232-255, vol. II, inclusiv în *pct. 6.1. al prezentei decizii*.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în *cauza Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de

a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

Mai mult, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea asupra tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în această cauză. Investită cu o situație de fapt, instanță de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului verificat și a concluzionat corect ca acesta se circumscrie încadrării juridice în baza art.art.152 alin.(2) lit. b), 287 alin.(3) Cod penal, potrivit cărora inculpatul a fost condamnat.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că instanță de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate și anume, *declarațiile inculpaților, ale părților vătămate, ale martorilor și actele cauzei: - raportul de expertiză medico-legală nr. 24/D din 27.01.2016 (f.d.81, vol. I); - raportul de expertiză medico-legală nr.26/D din 27.01.2016 de unde (f.d.89, vol. I); - raport de expertiză medico-legală nr.27ID din 27.01.2016 (f.d.97, vol. I)*, pe care le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. b) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și art.287 alin.(3) Cod penal - huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Astfel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, cu respectarea prevederilor art.436 alin. (2) Cod de procedură penală, instanță de apel, judecând apelurile declarate a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probatoriului administrat și conform materialelor din dosar și just a conchis asupra menținerii concluziei primei instanțe. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, aceasta fiind legală și întemeiată, cu specificarea motivelor pe care a fost întemeiată soluția adoptată.

Reieșind din materialul probator, Colegiul penal conchide că instanța de apel, în mod corect a reținut că inculpatul I. Galamaga se face vinovat *inclusiv* și de comiterea infracțiunii imputate - art.287 alin.(3) Cod penal.

Instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele recurentului, precum că, *”acțiunile infractorice ale condamnatului au constituit un tot întreg, ce nu poate fi separat sau divizat distinct în huliganism și acțiuni de vătămare a integrității corporale...”*, din considerentul că vinovăția inculpatului este dovedită prin probe pertinente și concludente

indicate atât în sentința, cât și în decizie, descrise mai sus.

Mai mult, Colegiul penal tine să menționeze că, soluția instanței de apel coroborează cu prevederile art.131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nicio persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, etc. Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie violența fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Acțiunile huliganice, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu urmările prevăzute la art.151 și 152 CP, se încadrează în sensul art.287 alin.(2) Cod penal și art.151 alin.(2) lit. d) și, respectiv, art.152 alin.(2) lit. e) CP (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3., pct.10).

Acțiunile huliganice au fost comise în speța dată cu alte obiecte - cu un lanț metalic, lopată, ce corect au fost calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Prin urmare, din circumstanțele descrise supra se dovedește indubitabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor de care a fost recunoscut vinovat, astfel este corectă situația de fapt stabilită de către instanțele de fond, precum și calificarea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar

declarat de către avocat ca fiind vădit neîntemeiat

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Galamaga Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Galamaga Ion* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac